

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

емоційно чутливі в порівнянні з іншими дітьми, нерідко недостатньо врівноважені, гіперактивні або, навпаки, надзвичайно чутливі, сором'язливі, несміливі.

Суттєвим у вихованні особистісних властивостей є забезпечення рівноваги між впевненістю учня у своїх можливостях та здатністю до самокритичності. За відсутності внутрішньої впевненості, нездатності спиратись на вироблені критерії оцінки якості співу, в особливо вразливих дітей сформуватись перфекціонізм, зв'язаний з прагненням до досконалості найвищого рівня та низькою самооцінкою, підвищеною самокритичністю і відчуттям незадоволеності [1].

Натомість, за умов нерозвиненої самокритичності, переоцінювання досягнутих успіхів, часто підсиленого підтримкою батьків, самолюбство яких тішать досягнення дитини, в учнів може сформуватись надмірно високий рівень домагань, так звана «зіркова хвороба», тенденція до зазнайства. Тому важливо, як зазначає Дж. Уїтмор, уникати виникнення у обдарованих учнів самомилування, виховуючи в них культуру творчих взаємовідносин, спілкування й взаємодії, запобігаючи прояву в них відчуття моральної переваги над дітьми, менш успішними на цей час, прояву нетерпимості, заздрості, негативного ставлення до успіхів інших [3].

Отже, істотною в роботі з обдарованими учнями є посилення в них художньо-ціннісних мотивів навчання, всебічного розвитку вокально-виконавських і сценічно-творчих навичок, виховання позитивних соціально-особистісних властивостей.

Література

1. Приходько Н. В. Литвиненко М. С. Творческий потенциал, творческая активность, имидж и статус личности: определение понятий / Н. В. Приходько. [Электронный формат]. Режим доступа : <http://www.sworld.com.ua/index.php/ru/pedagogy-psychology-and-sociology-411/theory-and-methods-of-studying-education-and-training-411/11214-411-0655>
2. Риггс С. Как стать звездой / С. Риггс [Сост. Guntar College]. – М. : Guntar College, 2000. – 104 с.
3. Уитмор Дж. Коучинг высокой эффективности / Дж. Уитмор [Пер. с англ.]. – М., 2005. – 168 с.

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ПРИНЦИПЫ РАБОТЫ В ВОКАЛЬНОМ КЛАССЕ ПО ОТБОРУ РЕПЕРТУАРА В КОНТЕКСТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ХУДОЖЕСТВЕННО-КОММУНИКАТИВНОГО ОПЫТА

Мен Сиан

Университет Ушинского, Украина-Китай

В концепции Л. Столовича коммуникативная функция музыки рассматривается как сложная и синтетическая, объединяющая в себе ряд других функций, а именно: социальную, знаковую, творческую, воспитательную функции, которые наполнены и определяют смысловые нагрузки психологических, игровых, творческих аспектов деятельности личности в искусстве [1]. Однако в музыкальном искусстве как и в любой другой сфере деятельности, коммуникативный акт осуществляется благодаря языковым атрибутам. Язык искусства – это прежде всего язык музыкальной интонации, при этом он также имеет в своем ресурсе знаки, символы, имеющие художественно-смысловую нагрузку. Они и воспринимаются как смысловой художественный атрибут музыкальной речи. Вокальное искусство характеризуется тем, что его музыкальный язык наиболее интегрированный, в тоже время, более понятный. Вокалист в процессе пения всегда опосредован в своём творчестве коммуникативными процессами. Это художественное общение с концертмейстером, слушателем, композитором, поэтом, другими артистами-вокалистами (в ансамблевом пении и оперном искусстве).

Вокальная творческая деятельность имеет свои художественно-коммуникативные свойства, которые характеризуются уникальными свойствами. Это, прежде всего, касаются того, что вокальный голос певца является уникальным природным инструментом, которой сам артист настраивает, сам управляет его исполнительскими возможностями передавать образ и настроение, подавать ту или иную эмоцию. Это дает возможность говорить об особой рефлексии исполнительского процесса вокалиста, когда он непосредственно умеет настраивать свой голосовой аппарат на определенный образ, от которого и ведется диалог, или подается художественно-образная информация. Специфический аспект художественно-коммуникативной сферы связан также с актерской игрой, поскольку вокалист должен обладать компенсаторными свойствами, которые дополнительно усиливают художественную выразительность передачи образа.

Для эффективности художественно-коммуникативной составляющей исполнительского процесса важным регулятором становится полученный художественно-коммуникативный опыт. Успешность его приобретения зависит от специально организованной системы обучения. Среди прочих методических составляющих в систему входит и *репертуарно-отборочный элемент*.

Он базируется на выявленных нами принципах. Разрабатывая их для китайских студентов, мы учитывали, что их вокальное обучение в системе музыкально-педагогического образования Украины обеспечивается взаимодействием следующих генерализированных принципов, на основе которых выбираются частные принципы отбора вокального репертуара, а именно:

- принцип опоры на национальные традиции вокального обучения;
- принцип культуросообразности;
- принцип побуждения будущих учителей к творческому самовыражению в процессе вокально-исполнительской деятельности.

В качестве методических принципов подбора репертуара с целью повышения уровня вокальной подготовки были обоснованы и выделены следующие:

- принцип национальной обусловленности художественного творчества;
- целенаправленного использования полифункциональности музыкального искусства;
- принцип интеграции в стимулировании самостоятельности и саморазвитии студентов в вокальном искусстве.
- принцип опоры на национальное направление вокального обучения китайских студентов
- обеспечение культуросообразности вокального обучения;
- опоры на рекомендации выдающихся мастеров вокальной сцены.
- учет многообразия художественных образов, вокально-актерских амплуа в накоплении исполнительского репертуара.

Литература

1. Столович Л. Н. Жизнь, творчество, человек / Л. Н. Столович. – М. : Политиздат. – 1985. – 416 с.

ПЕДАГОГІЧНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ РЕФЛЕКСИВНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ

Мінь Шаовей

Університет Ушинського, Україна – Китай

Усвідомлення перебігу власного мислення, оцінка вербальних і невербальних сигналів і ситуацій, критичний аналіз в процесі пізнання і діяльності є необхідними вміннями для педагога і пов'язуються з рефлексивною діяльністю. Розвиток означених умінь допомагає майбутнім фахівцям в галузі музичної освіти будувати індивідуальну, ефективну саме для нього, стратегію фахового саморозвитку, починаючи з етапу навчання і протягом всього життя.

До наукової категорії «рефлексія» зверталися вчені в галузі філософських (Г. Гегель, І. Кант, Дж. Локк та ін.), культурологічних (І. Зязюн, В. Семашко та ін.), психологічних (Л. Виготський, О. Леонт'єв та ін.) та педагогічних (О. Абдуліна, Н. Гузій, Т. Колишева, Г. Сухобська та ін.) досліджень. Філософське розуміння рефлексії ґрунтується на вивченні цього феномену як акту пізнання, невідривного від існування людини. В вимірах психологічної науки рефлексія, на думку Л. Виготського, є компонентом самосвідомості дозволяє людині спостерігати себе, диференціювати власне Я [1].

Рефлексивні вміння майбутніх учителів музичного мистецтва ми визначаємо як особистісно-фахове метаутворення, що виявляється в усвідомленому володінні способами самодослідження, самоаналізу, корекції і прогнозування результатів, та забезпечує успішність академічно-фахової діяльності, зокрема, в процесі фортепіанного навчання. Розвиток у майбутніх фахівців рефлексивних умінь, які впливатимуть на всі види музично-педагогічної діяльності, потребує впровадження в фахову підготовку спеціально розроблених і взаємопов'язаних педагогічних принципів

Одним з принципів є принцип екзистенційності, що ґрунтується на ідеї про спроможність особистості «піднятися» над собою і над ситуацією і подивитися на себе з іншого боку. Така здатність дозволяє особистості розвиватися як самодетермінуюча істота. В контексті теорії, розробленої М. Рожковим, об'єктом екзистенційної педагогіки є суб'єктивне ставлення студента до того, що відбувається в його житті, а метою навчання – формування особистості, яка повністю розкриває власний потенціал і реалізується в соціально-значущій діяльності [4]. В результаті впровадження означеного принципу кожний студент обиратиме власний спосіб самоосвіти, усвідомлюючи себе в цілості і в розвитку, як особистості і професіонала.

Принцип суб'єктивної семантики безпосередньо пов'язаний з принципом екзистенційності і розглядається як ідея надання студенту свободи і варіативності в процесі інтерпретації музичного тексту і того, що в нього закладено автором. Питання виникнення і функціонування семантики суб'єкта є багатоаспектним. У працях Д. Завалишиної, Б. Ломова йдеться про складний характер її організації, враховуються зв'язки з діяльністю суб'єкта. Принцип суб'єктивної семантики пов'язаний